

Arrest

nr. 86 655 van 31 augustus 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 10 augustus 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juli 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 21 augustus 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 augustus 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. LOOBUYCK, loco advocaat P.-J. STAELENS, en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 6 augustus 2009, verklaart er zich op 16 juli 2012 een vierde maal vluchteling.

1.2. Op 27 juli 2012 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per drager op dezelfde dag naar verzoeker werd verstuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

*U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 31 december 1993.
U verklaarde een sjjiitische Hazara te zijn en afkomstig te zijn van het dorp Galaband (regio*

Godqul), gelegen in het district Jaghori van de provincie Ghazni. Door problemen met de familie van uw verloofde Sharifa, die eiste dat u met haar zus zou trouwen gezien zij bleek zwanger te zijn en u als de vader aanwees, verliet u Afghanistan. Via Griekenland reisde u naar België waar u op 15 augustus 2009 aankwam en er op 2 december 2009 uw eerste asielaanvraag indiende. Op 25 oktober 2010 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Er werd immers geen geloof gehecht aan uw beweerde verblijf in Jaghori, zodat u uw asielrelaas dat zich daar afspeelt niet aannemelijk maakte. Deze beslissing werd op 11 maart 2011 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) bevestigd. U hebt nagelaten om vervolgens een cassatieberoep in te leiden. U keerde niet terug naar uw land van herkomst en diende hier een tweede asielaanvraag in op 23 januari 2012 met als nieuwe element de taskara van uw vader. De Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) betekende op 26 januari 2012 een weigering tot in overwegingname. Hierna vertrok u naar Duitsland waar de autoriteiten uw terugname aan de Belgische autoriteiten verzochten. Op 25 april 2012 werd u teruggestuurd naar België en ondergebracht in het gesloten centrum voor illegalen te Brugge. Na twee pogingen u naar Afghanistan te repatriëren diende u hier een derde asielaanvraag in op 8 juni 2012 met als nieuw element uw Afghaans paspoort, verkregen via de Afghaanse ambassade in België. DVZ ging hier opnieuw over tot een betekening van een weigering tot in overwegingname op 13 juni 2012. U bent intussen meerderjarig geworden. U diende een vierde asielaanvraag in op 16 juli 2012. U baseert zich hiervoor nog steeds op dezelfde asielmotieven en verklaart nog steeds van Jaghori afkomstig te zijn.

Ter staving van uw vierde asielaanvraag legt u als nieuw element volgend document voor: een brief van BCHV (Belgisch Comité voor de Hulp aan Vluchtelingen), die een aantal elementen in verband met uw zaak aanhaalt die in overweging dienen genomen te worden, met eveneens de vraag tot de toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of het bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat het CGVS inzake uw eerste asielaanvraag op 25 oktober 2010 reeds een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus nam en daarbij opmerkte dat aan uw beweerde verblijf in Jaghori geen geloof kon worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven en geen correct zich biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, maakt u doorheen uw verklaringen de door u aangehaalde nood aan bescherming niet aannemelijk. De beslissing van het CGVS werd bevestigd door de RVV in het arrestnummer 57 748 van 11 maart 2011. U diende geen cassatieberoep in bij de Raad van State, bijgevolg resten u geen beroepsmogelijkheden meer en staat de beoordeling van uw vorige asielaanvraag vast. Inzake uw tweede asielaanvraag met als nieuw element de taskara van uw vader werd door DVZ een beslissing tot weigering tot in overwegingname van uw asielaanvraag genomen. Zij oordeelden dat dit document niet van die aard is dat het de essentie van de beslissing door het CGVS genomen bij uw eerste asielaanvraag kan wijzigen. Inzake uw derde asielaanvraag met als nieuw element uw Afghaanse paspoort werd eveneens door DVZ een beslissing tot weigering tot in overwegingname van uw asielaanvraag genomen. Zij merkten op dat u dergelijk document reeds naar voren had kunnen brengen bij een eerste asielaanvraag. Met betrekking tot de taskara van uw vader dient te worden opgemerkt dat uit objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat frauduleuze identiteitsdocumenten makkelijk verkrijgbaar zijn in Afghaanse steden of in Peshawar (informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Met betrekking tot het Afghaanse paspoort dat u hier verkreeg dient te worden gesteld dat dit louter dient als bewijs van uw nationaliteit, en niet voldoende is om uw verblijf in Jaghori tot augustus 2009 te staven. Het CGVS kan zich dan ook ertoe beperken om in uw geval enkel de door u aangebrachte nieuwe elementen of feiten te onderzoeken, weliswaar in het licht van alle in het dossier aanwezige elementen.

Aangezien u in uw vierde asielaanvraag volhardt in het vluchtrelaas en de asielmotieven van de eerste asielaanvraag, die eerder als niet bewezen werd beschouwd, mag van u worden verwacht dat u nieuwe elementen aanbrengt die op duidelijke wijze aantonen dat de uitkomst van uw vorige asielaanvragen incorrect zijn. In casu dient te worden vastgesteld dat u geen dergelijke elementen naar voren brengt.

U legt een nieuw document voor die het ongelijk van de Belgische asielinstanties moet aantonen, namelijk een brief opgesteld door het BCHV met een advies omtrent uw herkomst en uw verblijf. Het BCHV besluit met te stellen dat na onderzoek van uw verklaringen en enkele vaststellingen over uw taalgebruik dient geconcludeerd te worden dat u wel degelijk afkomstig bent uit het district

Jaghori in de provincie Ghazni. Om die reden komt u volgens het BCHV dan ook in aanmerking voor de toekenning van de subsidiaire bescherming (Brief BCHV, p. 5). Ook u vraagt de toekenning van de subsidiaire bescherming op basis van de analyse van het BCHV (CGVS, p. 6-7). De analyse van het BCHV is echter allerm minst overtuigend.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat deze analyse hoofdzakelijk gebaseerd is op uw eigen verklaringen (CGVS, p. 6 en brief BCHV, p. 2-5). Verklaringen die eerder door het CGVS al beoordeeld werden en als ongeloofwaardig beschouwd werden. Van wezenlijke nieuwe elementen, die uw geloofwaardigheid dienen te herstellen kan hier dan ook geen sprake zijn.

Ten tweede haalt het advies van BCHV aan dat uw profiel van herder en landbouwer representatief is voor een groot deel van de bevolking van het district Jaghori, zoals blijkt uit objectieve informatie die hieraan werd toegevoegd (Brief BCHV, p. 2). Opnieuw kan gesteld worden dat dit profiel eerder al werd beoordeeld in de beslissing van het CGVS gemaakt op 25 oktober 2010 waarbij toen vraagtekens geplaatst werden bij uw profiel van herder en landbouwer. Daarbij, zo er toch geloof wordt gehecht aan uw profiel van herder en landbouwer, is dit geen bewijs van uw herkomst uit het district Jaghori in Ghazni. Overal in Afghanistan leven vele mensen van de landbouw en hoeden zij dieren. Dit blijkt ook uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt en werd toegevoegd aan het administratieve dossier. Zo blijkt immers uit het willekeurig gekozen UNHCR profiel opgemaakt in 2002 omtrent het district Panjab in Bamyān duidelijk dat de inwoners van dit district voornamelijk leven van landbouw en veehouderij.

Vervolgens merkt het BCHV op dat er tijdens het eerste gehoor op het CGVS onvoldoende rekening zou gehouden zijn met uw minderjarigheid en uw voogd u onvoldoende ondersteuning heeft geboden (Brief BCHV, p. 3). U beweert verder ook dat u uw voogd slechts vier maal in twee jaar tijd zou ontmoet hebben (CGVS, p. 9). In dit verband moet de aandacht gevestigd worden op het arrest van de RvV dat werd uitgesproken op 11 maart 2011. Deze opmerkingen werd toen immers al opgeworpen en de Raad stelde in dat verband dat: "zowel uit het administratieve dossier als uit de bestreden beslissing blijkt dat bij de beoordeling van verzoekers asielaanvraag afdoende rekening gehouden werd met zijn jeugdige leeftijd en zijn persoonlijke situatie". Van een nieuw element die de bestreden beslissing zou kunnen ombuigen, kan hier dan ook opnieuw geen sprake zijn. Bijkomend kan nog worden opgemerkt dat u niet langer minderjarig bent en de opmerking in de analyse van het BCHV omtrent het belang van het kind niet langer relevant is (CGVS, p. 2).

Daarnaast maakte het BCHV met behulp van een door hen aangestelde tolk een analyse van uw taalgebruik. Hieruit zou moeten blijken dat u steeds in uw regio, met name Jaghori, verbleven hebt tot uw vertrek uit Afghanistan (Brief BCHV, p. 5). Echter, dat u een eenvoudige woordenschat zou hanteren, het typisch accent van het Dari zoals gesproken door Hazara's zou spreken en geen Perzische of Iraanse intonatie zou gebruiken bewijst niet dat u tot uw beweerd vertrek uit Afghanistan in Jaghori zou verbleven hebben. Immers, dat u een Hazara bent wordt niet betwist. Verder wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Dat u aldus geen Perzische of Iraanse intonatie zou gebruiken bewijst in dit verband niets. Deze opmerkingen over uw taalgebruik werpen dan ook geen nieuw licht op de door het CGVS eerder genomen beslissing.

Tot slot moet worden opgemerkt dat de opmerkingen over het eerste gehoor op het CGVS (dd. 6/10/2010) en de beslissing, die in de analyse van het BCHV naar voor komt en die u doorheen uw verklaringen in uw diverse asielaanvragen uit, evenmin de beslissing van het CGVS inzake uw vierde asielaanvraag in positieve zin kunnen wijzigen (CGVS, p. 7-9). U hebt immers de mogelijkheid gehad om in beroep te gaan tegen de beslissing van het CGVS en ook van deze mogelijkheid gebruik gemaakt. U heeft daar de mogelijkheid gehad om uw kritiek en commentaar te uiten en uit het verzoekschrift ingediend bij de RvV blijkt daar ook gebruik van gemaakt te zijn. De opmerking dat u toen niet op de hoogte zou geweest zijn van de fouten die zouden gemaakt zijn is aldus niet terecht (CGVS, p. 9). Gezien de RvV in het licht van deze kritiek alsnog de beslissing van het CGVS bevestigde staat de beslissing van het CGVS vast en dient hier dan ook niet verder ingegaan te worden. Uw opmerking dat in uw eerste gehoor bij het CGVS niets over uw gebied gevraagd werd is trouwens ook onterecht (CGVS, p. 7). Immers, uit een eenvoudige lezing van het verslag van het eerste gehoor dat van u werd afgenomen op 6 oktober 2010 is duidelijk te merken dat heel wat vragen omtrent uw gebied en regio gesteld werden. Deze opmerkingen veranderen dan ook niets aan de eerder genomen beslissing.

Uit bovenstaande argumentatie dient te worden geconcludeerd dat geen van de opmerkingen in het nieuwe document de vastgestelde bedrieglijkheid van uw beweerd herkomst uit Jaghori en uw verblijf aldaar tot uw vertrek naar België in 2009 kunnen weerleggen. Uit dit alles dient te worden besloten dat aan uw beweerd verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontfangen. Doordat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, dient te worden vastgesteld dat u evenmin uw asielmotieven aannemelijk weet te maken. In dit verband kan nog worden opgemerkt dat het document op basis waarvan u uw vierde asielaanvraag indiende, ook aanhaalt dat het naar voor gebrachte asielmotief niet ernstig lijkt (Brief BCHV, p. 6).

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven en de mogelijks hieruit volgende nood aan bescherming niet aangetoond worden.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hier in gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u reeds sinds lange tijd niet meer in Afghanistan woonachtig was. Bijgevolg moet besloten worden dat aan uw asielmotieven, die onlosmakelijk verbonden zijn met uw voorgehouden verblijf in Afghanistan, geen geloof kan worden gehecht en u aan de hand van uw verklaringen uw nood aan bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, een schending van het redelijkheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en een schending van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker is het niet eens met de motieven van de bestreden beslissing. Verzoeker wijst er op dat door het CGVS meermaals herhaald wordt dat tijdens de eerste asielprocedure geen geloof werd gehecht aan zijn verblijf tot 2009 in Jaghori. Verzoeker wijst er op dat er dient rekening gehouden te worden met alle elementen (ook van vorige asielprocedures) bij het behandelen van een meervoudige asielaanvraag en verwijst hiervoor naar rechtspraak van de Raad van State. Verzoeker verwijst nogmaals naar de door

hem neergelegde brief van Belgisch Comité voor Hulp aan Vluchtelingen (BCHV). Het BCHV besluit met te stellen dat na onderzoek van verzoekers verklaringen en enkele vaststellingen over zijn taalgebruik dat verzoeker wel degelijk afkomstig is uit het district Jaghori in de provincie Ghazni.

Verzoeker is het verder niet eens met de concrete motieven van de bestreden beslissing aangaande het advies van het BCHV en tracht deze te weerleggen.

Met betrekking tot zijn taalgebruik stelt verzoeker dat het CGVS uitgaat van een gedeeltelijke lezing. Verzoeker betoogt dat de taalanalyse niet alleen staat dat hij nooit in het buitenland heeft gewoond maar ook dat hij geen interne verplaatsing heeft meegemaakt.

Verzoeker verklaart dat zijn uitleg over verschillende granen klopt en citeert hiervoor uit het werk van een antropoloog. Hij voegt eraan toe dat het gebrek aan kennis in hoofde van het Commissariaat-generaal over de specificiteit van de bergcultuur voor een misverstand heeft gezorgd. Waar verzoeker bepaalde dorpen in de nabijheid van zijn dorp niet kon situeren of benoemen betoogt hij dat een kaart die opgesteld wordt voor internationaal gebruik op zich geen informatie geeft over de manier waarop de bewoners hun eigen omgeving beschrijven. Verzoeker verwijst voorts naar het asielbeleid van andere lidstaten en meent hieruit af te leiden dat Finland het herkomstprobleem van Afghaanse asielzoekers zou erkennen maar niet als bedreigend zou beschouwen en dat Nederland zou stellen dat het herkomstprobleem zich vooral in het verleden voordeed terwijl de verwerende partij bijzonder achterdochtig is ten opzichte van de Afghaanse asielzoekers.

Verzoeker verwijst ten slotte naar de situatie van de ontheemden alsook naar de Hazara gemeenschap die nog steeds gediscrimineerd wordt en het district Jaghori dat nog steeds onder druk staat van de Taliban. Concluderend herhaalt verzoeker dat hij, hoewel veel Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn, hij in Jaghori geboren is, daar is opgegroeid en daar is gebleven tot aan zijn vlucht naar Europa in 2009. De bewering dat verzoekende partij uit een andere streek afkomstig is, gezien haar profiel en de informatie die zij kon verschaffen over haar plaats van herkomst Jaghori, onaanvaardbaar. Verzoekende partij meent dat de beslissing minstens moet vernietigd worden en teruggestuurd naar de verwerende partij voor verder en grondig onderzoek.

2.2. De eerste asielaanvraag van verzoeker werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 57 748 van 11 maart 2011 omdat er geen geloof kon worden gehecht aan verzoekers voorgehouden afkomst uit het district Jaghori in de provincie Ghazni. Verzoeker heeft vervolgens nagelaten om een cassatieberoep in te dienen. De Dienst Vreemdelingenzaken ging voor verzoekers tweede en derde asielaanvraag over tot een weigering tot in overwegingname.

Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd. De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

In casu brengt verzoeker als nieuw element een brief van het Belgisch Comité voor de hulp aan de vluchtelingen (BCHV) bij.

2.3. Waar verzoeker inhoudelijke kritiek levert op motieven waarover reeds in het arrest van 11 maart 2011 werd geoordeeld, meer bepaald zijn profiel van herder en landbouwer alsook zijn kennis van omliggende dorpen en een poging onderneemt om een heropening van het debat over deze motieven te bewerkstelligen verwijst de Raad naar wat sub 2.2. werd gesteld betreffende de beperking tot de nieuwe elementen en het respect voor het gezag van gewijsde van de bevindingen van dit arrest. In het kader van verzoekers eerste asielaanvraag werd zijn profiel als herder en landbouwer reeds ongeloofwaardig bevonden en werd besloten dat dit hoe dan ook geen bewijs zou geweest zijn van zijn verblijf in het district Jaghori.

Met betrekking tot de analyse van het taalgebruik van verzoeker treedt de Raad de verwerende partij bij waar deze stelt dat het feit dat verzoeker een eenvoudige woordenschat zou hanteren, het typisch accent van het Dari zoals gesproken door Hazara's zou spreken en geen Perzische of Iraanse intonatie zou gebruiken, geen bewijs is van zijn bewering tot aan zijn vertrek in Jaghori te hebben verbleven. Niet in geschil is immers verzoekers verklaring een Hazara te zijn doch wel zijn voorgehouden verblijf in Jaghori. In het licht hiervan heeft de commissaris-generaal terecht opgemerkt dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn, eventueel na een eerder verblijf in het buitenland, waardoor de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats niet noodzakelijk overeenstemmen met de huidige plaats of regio van herkomst. Verzoekers loutere bewering dat gezien zijn leeftijd en zijn herkomst dit een blote bewering is, die in schril contrast staat met de beschikbare en objectieve informatie met betrekking tot Afgaanse vluchtelingen, weerlegt de vaststellingen van de bestreden beslissing dienaangaande niet.

De Raad benadrukt dat het de verantwoordelijkheid van verzoeker is om duidelijkheid te scheppen omtrent zijn verblijf de laatste jaren vóór zijn vertrek. Nu de bestreden beslissing heeft vastgesteld op basis van een geheel aan vaststellingen - en niet enkel omwille van zijn taalgebruik en woordenschat - dat verzoeker geen duidelijk zicht biedt op zijn laatste verblijfplaats(en), kan allermindst met zekerheid uitgesloten worden dat verzoeker niet elders in Afghanistan heeft verbleven, of in een derde land waar hij reeds een vorm van humanitaire bescherming genoot.

Met betrekking tot de overige elementen aangehaald in de brief van het BCHV die volledig geciteerd en overgenomen wordt in het verzoekschrift stelt de bestreden beslissing terecht vast dat in tegenstelling tot de opmerkingen van het BCHV wel degelijk voldoende rekening is gehouden met verzoekers minderjarigheid en zijn persoonlijke situatie, hetgeen ook door de Raad is bevestigd tijdens verzoekers eerste asielaanvraag. Dit motief wordt overigens niet betwist door verzoeker en blijft derhalve gehandhaafd.

In zo ver verzoeker verwijst naar algemene rapporten toegevoegd aan het verzoekschrift en in voorliggend verzoekschrift passages uit algemene (internet)artikels aanhaalt betreffende de Hazara gemeenschap die nog steeds gediscrimineerd wordt en het district Jaghori dat nog steeds onder druk staat van de Taliban wordt verwerende partij gevolgd waar zij stelt dat niet betwist wordt dat verzoeker Hazara is, doch dat deze etnische groep niet enkel terug te vinden is in het Jaghori district. Ten overvloede dient te worden benadrukt dat een verwijzing naar algemene rapporten niet volstaat om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade bestaat zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

Het aantonen van de laatste verblijfplaats binnen het land van herkomst is onontbeerlijk vermits er op grond van artikel 48/5, §3 geen behoefte aan bescherming is indien verzoeker afkomstig is uit een streek waar geen risico aanwezig is. In de mate dat verzoeker verwijst naar de veiligheidssituatie in Jaghori, benadrukt de Raad dat de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus met betrekking tot de vraag of hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, niet kan volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). Verzoeker maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen over zijn beweerd verblijf in Jaghori zodat er evenmin duidelijkheid is over zijn feitelijke herkomst. Bij gebrek aan elementen betreffende de herkomst van een kandidaat-vluchteling kan de subsidiaire beschermingsstatus niet worden verleend (RvS 15 oktober 2008, beschikking nr. 3.412).

Gelet op het voorgaande lijkt verzoeker niet in staat om aan te tonen dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar zijn land.

Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen noch dat er substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig augustus tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER